

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Preoțime și partide politice

Nr. 193.

Miron,

din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii ortodoxe autocefale române.

Iubiților și onoraților Membri ai Congresului Național Bisericesc al Bisericii ortodoxe române.

Har și pace dela Dumnezeu Tatăl și Binecuvântare dela Domnul nostru Isus Christos.

Pe temeiul art. 10 și 12 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe, convocăm „Congresul Național Bisericesc” al Bisericii ortodoxe române în sesiunea ordinară în ziua de 14 Octombrie 1926 — Sfânta Paraschiva, — la ora 10 dimineața, când se va oficia cuvenita slujbă religioasă în Biserica Catedrală a Patriarhiei.

În aceeași zi, după terminarea Sfintei slujbe, va avea loc deschiderea Congresului, în sala Senatului, unde se vor ține ședințele Congresului Național Bisericesc.

Toți onorații membri ai Congresului Național Bisericesc sunt datori a participa la lucrările Congresului. Cazurile grave de împiedecare se vor justifica în scris Congresului.

Dat în ședința noastră Patriarhală din București, astăzi la 26 Septembrie 1926.

Președinte,
MIRON
patriarh.

Atât cu ocaziunea trecutelor alegeri pentru parlament, cât și mai vârtos după terminarea lor, s'a risipit nu puțină vorbă despre atitudinea preoțimii în mișcările politice. Glasurile, întrucât le cunoaștem, sunt de obicei, în această materie, desaprobatore. Dacă preotul e „averescan”, nu-i bine, e „trădător”; dacă preotul are nenorocul de-a se declara „liberal” e și mai rău, căci face parte din ceata . . . „hoților de urne”; dacă-i place de „cuziști”, iarăș nu-i bine, căci se alătură la „coadele de topor”; să între în „partidul național”, la dl. E. Maniū? Se dă cu „uniții”; în „partidul „național român”, la dl. V. Goldiș? E rău și acolo, și este timbrat cu numele de „fugar”, „fără caracter”, și cu alte numiri cam de acelaș gust. Dacă nu aparține nici unui partid politic tot rău este și atunci: e dat în vileag ca mare nepăsător sau — speculant ipocrit

Preoțimea noastră a fost și mai este, cum se constată din cele de sus, aspru criticată și osândită.

Dacă numai persoana preoților ar fi în joc, n'ași avea prea multe de zis. Inșă cei ce ne huluiesc, îndeamnă creștinii și la răzvrătire împotriva bisericii: „Nu duceți prescuri, nu mergeți la biserică!” Iată detestabilele amne de luptă! În unele părți publicul e cuminte și nu ascultă de cei ce-l îndeamnă la rău. Sunt, nu puțin, însă și din cei ce primesc și îndeplinesc îndemnul. Bisericile devin tot mai goale, mai ales după fiecare luptă celeortală.

Se petrece apoi și altceva: Luptele politice propagă certe și neînțelegeri între locuitorii comunelor, și chiar în căminele familiilor. Unde tatăl sau fratele a fost de altă părere politică decât fiul sau fratele celalalt, disputa și cearta între ei nu mai încetează. Ba o vorbă, ba alta, și mereu se aprinde scânteia.

Se întreabă toți cei îngrijorați: Unde ajungem cu metodele? Nu la bine ajungem! În loc de emulație cinstită — luptă nebună; în loc de îndulcire, sălbătăcia moravurilor. N'a stricat războiul, cât strică făptuirile ce au la temelie ura și răzbunarea.

Se poate continua sistemul? De sine înțeles, că nu. Dacă prăpastia între partide, — prăpastie cauzată de porniri și uri personale, — mai durează mult, viitorul nostru, al tuturor, devine problematic.

Metodele de luptă trebuie neapărat schimbate, până mai e vreme. Cu demagogismul nu merge. Nu se poate tolera, mai ales, să se arunce mereu în popor vorbe, cari sunt ca scânteii căzute pe vasul de benzină.

Cea dintâi îndatorire o au conducătorii de partide, să scoată din dicționarul politic hulele personale ce le aduc unii contra altora. Nime nu zice, că trebuie ocrotiți hoții. Vom numi însă hoți numai pe dovedii hoți, nu pe ori și cine. Fiecare partid își are și pleava sa. Nu putem numi tot grâul pleavă, fiindcă s'au strecurat și netrebnice printre grăunțele bune. Nu partidele, ci netrebniile din ele trebuie apostrofați și făcuți inofensivi.

Șefii de partide vor griji, ca asociații lor, când combat pe contrari, să nu atace instituțiile ce nu poartă nici o vină, că ajung și pe mâna netrebnicilor. E vinovată oare biserica, dacă vre-un servitor al ei se compromite cu o faptă a sa personală?

Altă îndatorire a șefilor de partide e: să introducă ordine în foile de partid, nepermițând a se tipări trivialități, care pe omul cu simț nestruciat îl jignesc. Foile pentru popor, îndeosebi, trebuie scutite de ascuțiturile personale ce le conțin. Ieșirile vehemente compromit cauza. Țăranii zic: Dacă cutare e mare păcătos, cum de cutare din partidul ce-l combate stă cu dânsul de vorbă? Aici e răul. Un partid și om de

partid se luptă azi până la cuțite cu altul — ca mâne apoi să fraternizeze și să se alieze. Să ne dăm mai dinadins seamă de faptul acesta.

Nici la alegeri și nici, mai ales, după alegeri, poporul nu se luminează de presa ce se tipărește pe seama lui.

De aceea conducătorii politici binevoiască a se îngriji, ca aberațiunile trecutului să fie eliminate total dintre normele întrebuițate până acum. Combaterea să nu mai conțină veninul ce turbură și ne ucide sufletele. Iar publicului să i se facă adevărată educație politică, orientându-l obiectiv asupra chestiilor ce ne frământă.

Era vorbelor umflate să dispară. State vechi cu deprinderi civilizate au înțeles răul și se întorc la metode mai bune. Italia a început mai demult, și-i merge bine. Polonia a început acum. Luminația nație franceză încă va trebui să ia măsuri de înfrânare a certelor dintre partide, căci a-și schimba guvernul, tot cam odată pe lună, nu merge.

Grăiesc din inimă și aș dori, ca advertisementele mele să intre la inimile celor din luptele vieții noastre publice. N'ar strica o lege specială în materie. Dacă îndreptări în moravurile politice nu vin, noi, preoții, după a mea părere, vom trebui să ne retragem cu totul din arena vieții politice, căci prea multe atacuri se aduc bisericii, — care a fost, este și are să rămână și pe viitor tot mama cea bună de care are trebuință în locul prim statul însuși.

(„Telegr. Rom.”)

Prot. Vasile Gan.

Sfințirea bisericii din Văliug.

Stăm încă sub impresia zilei de 3 Octombrie a. c., care va rămânea memorabilă în aducerea aminte a poporului credincios din comuna Văliug. În această zi le-a fost hărăzită, Văliugenilor, bucuria de a-și vedea biserica sfințită de cătră P. S. Sa Arhiereul nostru Filaret Musta, copil al comunei, căruia Dumnezeu i-a hărăzit fericirea, ca după 75 ani să-și revadă iarăș comuna natală și ca arhiereu să lumineze cu bucuria credinței, sufletele credincioșilor de acolo.

P. S. Sa a plecat din Caransebeș Sâmbătă, în 2 Octombrie a. c., însoțit fiind de asesorul cons. Romulus G. Ancușa și de diaconul episcopesc Teodor Roșca. Sosit în gara Vasiova,

P. S. Sa a fost întâmpinat de protopresbiterul tractului, primpretorul I. Vițan, preotul Cor. Zuiac, membrii comitetelor parohiale din Bocșamont. și Vasiova, popor mult și copiii de școală. În numele tuturor, octogenarul învățător și fost senator I. Marcu bineventează pe P. S. Sa, care le mulțumește pentru primirea călduroasă ce i-se face. După prezentările de rigoare, P. S. Sa se întreține câteva minute cu cei sosiți, având pentru fiecare câte un cuvânt de mângâiere ori îmbărbătare.

În gara Recița, au ieșit întru întâmpinarea P. S. Sale reprezentanții autorităților bisericești și civile, delegatul societății U. D. R., popor mult, etc. Păr. I. Vida salută pe înaltul oaspe în cuvinte bine simțite, iar P. S. Sa îi mulțumește pentru dragostea cu care este primit.

După un scurt popas la păr. I. Vida și o gustare la păr. Dr. I. Ieremia, P. S. Sa cu întreaga suită, — însoțit fiind de primpretorul C. Milutinoviciu și priminspectorul silvic Al. Danescu, delegatul Direcțiunii silvice U. D. R., — își continuă drumul, cu două automobile, spre Văliug.

La marginea satului, primarul comunei Al. Gruescu și președintele comitetului parohial M. Șerângău, priminginer silvic, cu o delegație de bătrâni urează bun sosit P. S. Sale, carele adânc emoționat le mulțumește pentru buna primire. Se formează apoi un frumos convoiu, în frunte cu un banderiu și așa în sunetul clopotelor, înaintăm spre biserica investmântată în flori și verdeață. — Intreg poporul credincios din Văliug este adunat înaintea bisericii, la poarta căreia se înalță falnic un frumos arc de triumf. Parohul locului Miron Manescu bineventează pe P. S. Sa cu cuvinte bine simțite. Arhiepiscopul îi răspunde emoționat până la lacrimi, apoi intră în sf. biserică. Se celebrează vecernia de cătră asesorul cons. Romul G. Ancușa (fost timp de 13 ani paroh al Văliugului), asistat fiind de diaconul Teod. Roșca. Seara s'a celebrat priveghierea obișnuită de cătră protopresbiterul M. Gașpar, săvârșindu-se tot odată și sfințirea apei.

După priveghiere ne-am adunat cu toții la casa parohială, unde doamna preoteasă a servit o bogată și aleasă masă în cinstea Arhiepiscopului. După cină tinerul cor local, sub conducerea harnicului învățător I. Vezoc, a dat o serenadă bine reușită, iar vechiul cântăreț bisericesc și corist I. Marta a talmăcit bucuria poporului, care a venit să-și arate dragostea și alipirea față de fiul comunei, care vine astăzi să întărească ceea ce a zidit moșul și tatăl său: răp. preoți Dimitrie Dobromirescu și Adam Musta, cari

amândoi au fost lucrători vrednici în via Domnului din această frumoasă comună de munte. Arhiepiscopul îi răspunde cu o frumoasă cuvântare, îndemnându-i să păzească cu sfințenie aceea ce au moștenit dela părinți, și stând strânsi uniți în jurul bisericii străbune să păzească vaza comunei bisericești, care este una dintre cele diintâi ale eparhiei.

A doua zi la ora 9 a. m. P. S. Sa este luat cu litia dela casa parohială și adus la biserică. Se face investmântarea, încunjurarea bisericii, apoi actul măreț al sfințirii. După sfințire se începe sf. liturgie. Conlurgisesc: protopresb. M. Gașpar, preoții: asesorul cons. R. G. Ancușa, Ioan Vida (Recița-rom.), M. Manescu al locului și diaconul T. Roșca. Liturgia decurge lin și majestos. În și afară de biserică o mare de oameni. Până la Evangelie răspunsurile le cântă poporul cu mic cu mare, iar după evangelie răspunsurile le dă corul vocal din localitate, care se prezintă binișor. La priceasnă P. S. Sa, urmat de asistență, iese din altar, urcă amvonul și rostește una din cele mai frumoase predici, vorbind despre legătura dintre biserică și credincioși. Învățăturile și sfaturile părintești—vedei cu ochii — au lăsat o adâncă impresie în inimile însetate ale credincioșilor, recorindu-le sufletele ca roua dimineața.

Terminându-se sf. liturgie, Arhiepiscopul a împărțit poporului credincios anafora, apoi este dus iarăș cu litia la casa parohială, unde au avut loc recepțiile. Impresinoantă până la lacrimi a fost scena, când s'au prezentat înaintea P. S. Sale trei nonagenari din sat, cu care P. S. Sa a copilărit.

Urmează vizitele la fruntașii satului: priminginerul M. Șerângău, directorul școlii Sofr. Meșiu, primarul Al. Gruescu, etc.

La orele 2 p. m. a avut loc prânzul comun, la care primul toast pentru M. Sa Regele l-a ridicat P. S. Sa. Protopresb. M. Gașpar a vorbit pentru P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif; primpretorul C. Milutinoviciu pentru P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret; asesorul cons. R. G. Ancușa pentru reprezentantul soc. U. D. R., priminspectorul Al. Danescu, etc. — Seria toastelor o încheie tot P. S. Sa, închinând pentru popor și pentru harnicul primar al comunei.

După masă P. S. Sa, însoțit de mai mulți fruntași ai comunei, face o plimbare pe jos prin comună, ca să-și mai revadă odată locurile pe unde a copilărit. O altă parte a suitei participă la petrecerea populară din curtea bisericii.

Mâne-zi, Luni, la orele 11 a. m., P. S. Sa cu întreaga suită a părăsit comuna, care ni-a lăsat cele mai plăcute impresii.

Dacă ar fi fost posibil, cu drag am mai fi zăbovit în acest frumos sat de munte, căci Arhiepiscopul avea o deosebită mângâiere, că i-a fost hărăzit să săvârșească actul înălțător al sfințirii bisericii în comuna sa natală, unde a păstorit bunicul și tatăl său. Dar mici bucuria credincioșilor nu era mai mică, căci cu lacrimi în ochi primeau arhiepiscopul binecuvântare a fiului comunei care se afla iarăși în mijlocul lor și cetatei par'că pe fețele lor doririle de bine cu care-l însoțiau.

Drept ecou al acestor sentimente îi trimitem și noi urarea sinceră:

Intru mulți ani, Stăpâne!

Pr. R.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Din multele mărturii ale Vechei Scripturi; noi trebuie să desprindem adevărul, că sufletul omului ante-creștin, reprezentat prin excelență de poporul evreu, simțea, că numai prin întoarcerea către Dumnezeu se va putea învrednici de binecuvântările divine. Aceasta este experiența internă a unui întreg popor, care, printr'un eroism vrednic de admirația noastră, a mai putut păstra, în mijlocul rătăcirii generale, dreapta credință într'un Dumnezeu extra-mundan, puterea nemărginită a Căruia o vedea atât de minunat zugrăvită în întregul univers. — Această pornire naturală, manifestată totdeauna și în tot locul, după cum ne-am putut încredința din multele și variatele mărturii ale vechiului Testament, această izbucnire elementară a unui suflet convins de păcătoșenie, dar dornic de izbăvire, o mai întăresc și strălucitele chemări la pocăință ale tuturor prorocilor Vechiului Testament.

Conștiința poporului ales al lui Dumnezeu a experimentat necesitatea căinței, dar nu știa încă bine calea, cum să ajungă la renaștere prin pocăință, cum să cucerească o nouă viață duhovnicească, care să-l învrednicească de binecuvântarea dumnezească.

Dar nu avea acest popor nici măcar puterea sufletească atât de necesară pentru renaștere. În așa stare se află sufletul omului antecreștin. Ultimul reprezentant al străluciților profeți, *Malahia*, îndeamnă poporul la pocăință, ca să se

deschidă jghiaburile cerului și să se reverse binecuvântarea lui Dumnezeu. El este ultimul glas profetic, care chiamă la căință. Și acum o liniște mare se lasă asupra lumii timp de aproape 400 de ani. O liniște prevestitoare de mari evenimente, acea liniște, în care se zămislesc toate faptele minunate, cu care se poate mândri istoria. După sfatul divin, totul era pregătit pentru venirea Celui făgăduit în *Geneză* (cap. 3, 15).

Omenirea așteaptă cu dor pe Răscumpărătorul, Care s'o smulgă din abisul păcatelor. Prea a fost dureroasă experiența de veacuri a unui suflet dornic de izbăvire, dar neputincios pentru săvârșirea de fapte frumoase

Ci iată, că un glas puternic de profet se aude tunând pe apele *Jordanului*: „*Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor*“ (Mat., 3, 2). Și lumea din cetatea *Ierusalimului*, din toată *Iudeea* și din toată laturea dimprejurul *Jordanului* năvălește spre profet, atrasă ca de o minune, însetată de cuvinte izbăvitoare, și'n credința că a sosit ceasul mântuirii. Un profet cu glas inspirat, învesmântat într'o îmbrăcăminte din peri de cămilă, și încins cu un brâu de curea, propoveduia în pustia *Indeei*. Era titanul vieții ascetice, *Iaan Botezătorul*, cel prorocit, între alții, și de *Malahia* (4, 5, 6), că va veni să pregătească calea Domnului, cu puterea și'n duhul lui Ilie, *mai înainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminoasă*“.

Un om, un profet, un apostol, un sfânt se ridicase la un așa apogeu de înălțime sufletească, atinse o atât de uimitoare desăvârșire morală, încât părea o minune, căzută deadreptul din cer. Părea el însuși a fi Mesia cel dorit de veacuri. Cu sufletul lui îmbelșugat din povăța vechilor profeți, cu mintea lui agerită prin aspra penitență, acest uriaș al pustiei avea tot dreptul să tune și să fulgere împotriva poporului nărui în mocirla păcatelor Iar popoarele năvăleau mereu spre dânsul și se botezau în *Jordan*, mărturisindu-și păcatele lor. (Mat., 3, 6; Marcu, 1, 5). Dar cuvântul pustnicului devine din ce în ce tot mai aprins, căci acum cade năpraznic asupra Fariseilor și a Saducheilor: „*Pui de năpărcă, cine s'a arătat vouă, ca să fugiți de mâniă, care va să fie? Faceți dar roduri vrednice de pocăință*“ (Mat., 3, 7, 8; Luca, 3, 7, 8).

Căci — în desfășurarea cuvântării sale, argumentează Ioan — nu ajunge a vă mândri cu titlul de fii ai lui Avram, deoarece Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii lui Avram, ci aruncați-vă privirea la securea, care stă culcată la rădăcina pomilor, ca să puteți înțelege, că tot pomul, care nu aduce roadă, se taie și în foc se aruncă. (Mat., 3, 10; 7, 19; Luca, 3, 9; Ioan, 15, 2, 6).

Iată deci, cum acest atlet al cuvântului divin chiamă prin glasul său puternic la căință pe toți deopotrivă, iar, prin această chemare a lui, el leagă în chip cu totul strălucit înțelepciunea Vechilor Scripturi de poruncile divine ale Noului Testament. Căci Ioan Botezătorul este omul, este profetul cel mai mare, care s'a născut vreodată din femei, acel profet, care în mâna stângă strânge vechea înțelepciune a Bibliei, iar în cea dreaptă ne întinde legea divină a căinții, care ne va deschide porțile împărăției lui Dumnezeu.

El este profetul, care face puntea de trecere între Vechiul și Noul Testament, și care, prin personalitatea lui măreață și de o pilduire fără păreche, pregătește poporul, în chipul cel mai înțelept, ca un adevărat pedagog, pentru primirea și recunoașterea Mesiei, a Mirelui dorit de veacuri. — Iar când Mirele își serbează cununia cu mireasa, cu omenirea, El, prietenul, se dă la o parte, rezervându-și numai dreptul de a se bucura de glasul Mirelui, de acel glas care-i va răsplăti cu prisosința toate ostenele avute cu pregătirea căii mântuitoare. Căci „*aceluia se cade a crește, iar mie a mă micșora*“. (Ioan, 3, 30).

Numai cununa muceniciei mai lipsește, care să-l înalțe în lumea cea mai ideală și cea mai scumpă a eroilor croiți din stofa cea mai scumpă în lumea idealștilor luptători pentru binele omenirii, strălucitori de sfințenie și încununăți cu cununa cea mai strălucitoare a unui altruism pilduitor și adânc mișcător. Căci El ne-a dovedit prin făclia luminătoare a vieții sale puterea uriașă a penitenței, care singură ne poate revoluționa în bine întreaga noastră lume internă, arzându-ne carnea ispitelor ducătoare la pierzare și încununându-ne cu cununa neveștejită a sfințeniei și a măririi vecinice.

(Urmează.)

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif, reîntorcându-se dela Eșelnița, sosește mâne, Luni, la reședință.

P. S. Sa Arhiereul nostru Filaret a plecat ieri, Sâmbătă, la Sibiu, unde va lua parte la ședințele Consistorului mitropolitan. Dela Sibiu P. S. Sa va pleca Miercuri la București, pentru ca să ia parte la ședințele Congresului național-bisericesc.

M. Sa Regina în drum spre America. Însoțită de altele Lor Principele Nicolae și Prințesa Ileana, M. Sa Regina a plecat din țară Sâmbăta trecută, în 2 Octomvrie, spre America, de unde nu va reveni decât către sfârșitul anului. Din prilejul acesta M. Sa a dat presei următorul cuvânt de bun rămas către țară: „Plec, ducând în inima mea dragostea de țară, plimbând dealungul Americii gândul, că reprezint pretutindeni România, căreia prin călătoria mea, sper, că îi voi putea aduce serviciul. Doresc, ca țara mea să-mi păstreze, până la înapoiere, aceeași caldă amintire, pe care o duc Eu și să mă urmărească în drum cu sentimentul, că în fiecare clipă voi căuta s'o ajut“.

I. P. S. S. Mitropolitul Blajului grav bolnav. Cu multă părere de rău aflăm, că I. P. S. S. Mitropolitul Dr. Vasile Suciu al Blajului este de trei săptămâni grav bolnav în clinica din Cluj.

În urma unei infecții la piciorul stâng, starea i-s'a agravat și adus la clinică, a fost nevoie să i-se amputeze piciorul dela genunchiu. Știrile din urmă despre starea P. S. Sale sunt din cele mai bune, așa că orice primejdie pare a fi înlăturată.

Ne asociem și noi la rugăciunile clerului și popoului unit și dorim grabnică însănătoșire preavrednicului ierarh al bisericii unite.

Minunea din 1888. În noaptea de 26 spre 27 Decemvrie a anului 1888, făcându-se obicinuita vecernie în capela bisericii Sf. Voevozi din Iași, unde se păstrează moaștele Sf. Paraschiva, servitorii au uitat din nebagare de seamă făclia din sfeșnicul de lângă raclă, aprinsă. Racla era așezată pe un catafalc improvizat din lemn, de brad. Rămânând aprinsă, făclia s'a muiat și s'a scurs, iar feștila ei a căzut aprinsă pe sfeșnicul de lemn care, aprinzându-se, a început să ardă, la rândul-i, întinzându-se și la învelișul de stofă ce învăluia catafalcul de lemn pe care era așezată racla cu sf. moaște. Catafalcul fiind de brad s'a aprins și el, prefăcându-se curând într-o grămadă de cărbuni. Din cauza flăcării argintul raclii s'a topit; la fel s'a carbonizat și racla interioară de lemn, care ținea înlăuntru-i moaștele sfintei. Focul însă nu s'a atins o noapte întreagă de moaștele sfintei, care

deși erau numai pe cărbuni și înconjurate de foc, tot timpul a rămas intact, până a doua zi la ora 7 dimineața, când focul a fost observat de către elevii școlii normale din mănăstirea Trei Erarhi. Minunea a uimit întreaga populație a Iașului și vestea ei s'a răspândit cu iuteală în tot cuprinsul țării românești și în Basarabia. A doua zi după înfăptuirea minunii, mulți evrei din Iași au primit botezul creștinându-se.

Studente la facultatea teologică. În anii din urmă s'a admis înscrierea de studente la facultatea de teologie din București, unde se primesc absolvente ale liceelor din țară. Acum e vorba să se admită studente și la noua facultate de teologie din Chișinău.

Dr. N. Iorga invitat la Roma. În urma dorinței unanime exprimate de Senatul universitar, rectorul Universității, profesorul Delvecchio, a invitat în mod oficial pe profesorul N. Iorga să țină un ciclu de conferințe la Universitatea din Roma.

La alegerea pentru Camera de agricultură a județului Severin, prezentându-se până la expirarea ultimului termen numai o singură și unică listă cu semnul distinctiv un punct, având de cap de listă pe dl. Ionel Mocsonyi, proprietar agricol în comuna Capâlnaș, votarea fixată n'a mai avut loc, ci proclamarea listei s'a făcut în ziua alegerii fixată, în 5 Oct. 1926, conform art. 53 din legea electorală generală.

Bacnotele vechi de 500 Lei (cele mici) mai au valoare numai până la 31 Decembrie 1926. Fiecare să caute deci să le schimbe de cu vreme. Schimbul lor se face mai bine la sucursalele Băncii Naționale, de cari sunt în fiecare capitală de județ.

Adunare eparhială. P. S. Nectarie mitropolitul Bucovinei a convocat pe ziua de 7 Oct. a. c. în sesiune extraordinară adunare eparhială a arhidiecezei de Cernăuți pentru votarea regulamentelor.

A apărut: Arhim. Titu Simezea, „*Patriarhia Românească*”, acte și documente, tipărită cu cheltuiala Ministerului Cultelor, ediție completă, București, Tipografia cărților bisericești, 1916, 226 pagini, cu 30 ilustrații în text, fără arătare de preț.

Cuprinde toate actele oficiale, debaterile din Sf. Sinod și din parlament, discursurile rostite cu prilejul ridicării Arhiepiscopiei din București la rangul de Patriarhat, discursurile ținute cu prilejul investirii Sanctității Sale, primului patriarh al României, Dr. Miron Cristea, scrisorile de felicitare ale bisericilor străine, precum și dări de seamă asupra solemnităților ce au avut loc, cu aceste prilejuri.

Christos și Vieța omenenească de Fr. W. Foerster Partea II-a. A apărut în românește de profesorul Academiei teologice „Andreiane” Nicolae Colan. Tipografia Săteanului, Sibiu. Vol. de 294 pagini. Prețul 65 Lei. Se vinde la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de preot în parohia de clasa III-a din comuna *Cârpa*, protopresbiteratul Caransebeșului se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul eparhiei „Foaia Diecezană”.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială în complex de 32 jug.
2. Birul parohial câte 2 Lei de familie.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Alte venituri accidentale.

Alesul se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și aștearnă petițiile de concurs, provăzute cu documentele necesare, P. On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în tipic, cântare și oratorie, și aceasta cu știrea și învoirea P. On. Domn protopresb. din Caransebeș.

Comitetul parohial

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

3—3

* * *

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddo 12 Februarie 1926 Nr. 5228 B. ex 1925, se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Iancu Milu la parohia de cl. I din *Uzdin*, protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele :

1. 12 (douăsprezece) jug. cadastrale pământ arător și anume: din fiecare loc al sesiunii parohiale câte 3—3 jughere.

2. Toate venitele stolare și întreg birul parohia uzitat.

De locuință se va îngriji capelanul ales, precum și dările erariale după pământul ce-l folosește le va plăti tot capelanul.

Cererile de concurs, adresate Comitetului parohial ort. român din Uzdin, le vor înainta recurenții Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Banatsko-Novoselo (Satul nou, Iugoslavia) având să se prezinte — cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual — în vr'o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Uzdin, din ședința comitetului parohial ținută la 2 Iunie 1926.

Traian Bojin

1—3

Trifu Șocardă

preot, preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Murgu* protopresbiter.

* * *

În baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan ddo 30 Martie 1926 Nr. 627 B ex 1926, se escrie concurs, pentru îndeplinirea postului de paroh, din parohia de clasa II. din comuna *Jidovin*, protopresbiteratul Bocșa Montană, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială, adecă 32 jugere, după care alesul preot va plăti impozitele.

2. 800□ intravilan.

3. Birul parohial: 20 litre porumb sfărâmat de fiecare casă.

3. Stola uzitată.

În lipsă de casă parohială, alesul preot are a se îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta recur-ul lor Prea On. Oficiu protopresbiteral în Bocșa montană, având a se prezenta în vre-o Duminecă s'au sârbătoare, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în s. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, dar nicidecum în ziua alegerii.

Jidovin, din ședința comitetului parohial ținută la 22 August 1926.

Achim Sest m. p. 2—3 **Ioan Chevereșan** m. p.
preș. com. par. not. com. par.

Nr. 116—1926.

De acord cu mine: *Mihail Gașpar* protopresbiter.

**

În temeiul ordinațiunii Ven. Consistor diezezan Nr. 2767 B. ex 1923, se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia II de cl. II-a din comuna *Nicolinț* protopresbiteratul Biserica-Albă.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială de 30 jug.

2. Venitele stolare uzitate.

3. Ajutorul dela stat.

De locuință se va îngriji nou alesul paroh, comuna nedispunând de casă parohială.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. oficiu protopresbiteral din Răcăjdia, adresate comitetului parohial din Nicolinț, având a se prezenta, în vre-o Duminecă, sau sârbătoare în sf. Biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn Protopresbiter, nu însă în ziua de alegere.

Dat în ședința comitetului parohial din Nicolinț, ținută la 27 Iulie 1926.

Tudor Murgu m. p. 2—3 **Ioan Ciresă** m. p.
preș. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Alexandru Muntean* m. p. protopresbiter.

Nr. 2717 B ex 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii

și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B., ridicat la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. prot. 33 ex 1913 — se enunță obligamental credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 11 Septembrie 1926.

Filaret Musta

Arhiereu, Viacariu episcopesc.

* * *

În baza ordinațiunii Ven. Consistor diezezan Nr. 4963 B ex 1925, să escrie concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III din *Rusova-nouă*, protopresbiteratul Bisericei-albe, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezeae”.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jug. pământ arător și fâneț.

2. Un intravilan de 4000 st. □.

3. Un estravilan de 600 st. □.

4. Stola și venitele uzitate.

5. De locuință se va îngriji preotul, nefiind casă parohială și are să plătească toate dările după pământul ce-l folosește.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor, înscrute conform normelor din vigoare, Oficiului protopresbiteral din Răcăjdia, adresate Comitetului parohial din Rusova-nouă — și să se prezinte în sf. biserică, într'o Duminecă sau sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Rusova-nouă, din ședința comitetului parohial ținută la 31 Maiu 1926.

Vasile Blaiceanu m. p. 2—3 **Pavel Vițianu** m. p.
președinte. pr. not. ad. hoc.

În conțelegere cu mine: *Alexandru Muntean* m. p. protopresbiter.

Nr. 2927 B ex 1926.

Acest concurs să publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B., ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. prot. 33 ex 1914 — se enunță obligamental credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 11 Septembrie 1926.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicar episcopesc.

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, pelache, etc.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 Clinică de păpuși 👈
(Reparări de păpuși).

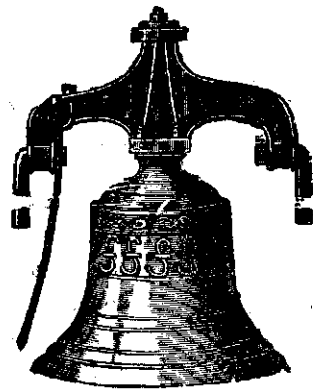
AVIZ!

AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în
Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

○ turnătorie pentru aramă și metal special ca
fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teșcouri pentru ceară
(*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru bisericii și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonios al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

👉 cu prețuri foarte eficiente. 👈